

N:o 64.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 april 1905.

— — — — Andra Kammaren — 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående understöd åt äldre barnmorskor.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 3)

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 5)

Till Konungen.

Uti inom Riksdagen väckta motioner har framhållits önskvärdheten af att, då genom nådiga reglementet för barnmorskornas pensionsanstalt den 31 december 1904 möjlighet till åtnjutande af pension beredts de flesta af de hos kommun eller å barnbördshus anställda barnmorskor, en liknande förmån äfven måtte komma de äldre barnmorskor till godo, som icke ägde rätt till delaktighet i samma pensionsanstalt.

Till följd af de i åberopade reglemente gifna stadganden äro nämligen från rätt till delaktighet i barnmorskornas pensionsanstalt under alla förhållanden uteslutna de barnmorskor, som, då anstalten med innevarande års ingång trädde i verksamhet, fyllt 50 år. Billighet och rättvisa synes dock kräfvat, att äfven dessa kvinnor, som i lång tid utöfvat ett samhällsnyttigt och ansvarsfullt, men såsom regel föga inkomstbringande yrke,

Bih. till Riksd. Prot. 1905. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 8 Häft. (N:is 64—66.) 1

erhålla någon del af den förmån, som beredts deras yngre kamrater. Ett beslut härom skulle också stå i full öfverensstämmelse med hvad i likartade fall redan förut åtgjorts, nämligen i fråga om lärare och lärarinnor vid rikets folkskolor och småskolor, i det att dels 1884, dels 1898 af Riksdagen beviljats särskilda, rätt betydande anslag för beredande af understöd åt sådana personer inom dessa kårer, som icke varit berättigade till pension enligt de för folkskolelärares pensionsinrättning gällande bestämmelser.

Att man redan vid utarbetandet af förslaget till reglemente för barnmorskornas pensionsanstalt varit betänkt på att bereda äfven de barnmorskor, hvilka på grund af sin ålder icke skulle kunna vinna inträde såsom delägare i anstalten, möjlighet att komma i åtnjutande af något understöd på sin ålderdom, framgår för öfrigt af den utredning medicinalstyrelsen år 1901 verskällt rörande föreliggande fråga.

Vid föredragning inför Eders Kungl. Maj:t af frågan om barnmorskornas pensionering medgaf också vederbörande departementschef, att det hade varit önskvärdt, om ålderdomsunderstöd kunnat beredas äfven åt ifrågavarande äldre barnmorskor. Detta bör jämväl enligt Riksdagens åsikt icke heller af någon kunna bestridas. Beredandet af ett sådant ålderdomsunderstöd åt äldre hos kommun eller å barnbördshus anställda barnmorskor skulle nämligen komma att medföra påtagliga fördelar icke blott för ifrågavarande barnmorskor, utan äfven för allmänheten, för hvilken det måste vara af vikt, att en barnmorska icke af ekonomiska skäl tvingas att fortsätta sin ansträngande och maktpåliggande tjänstgöring alltför långt in på ålderdomen. Kostnaderna för en sådan anordning böra emellertid enligt Riksdagens åsikt icke uteslutande drabba statsverket.

På grund af hvad nu blifvit anfördt får Riksdagen anhålla, det täckes Eders Kungl. Maj:t låta utreda, om och i hvad mån ålderdomsunderstöd skulle kunna beredas åt barnmorskor, som vid den tid, då barnmorskornas pensionsanstalt trädde i verksamhet, fyllt 50 år, och, i den händelse utredningen därtill gifver anledning, med framställning i ärendet till Riksdagen inkomma.

Stockholm den 14 april 1905.

Med undersätlig vördnad.
